HUIS&TUIN

WOONFICHE

WIE? Paul Annys (46), van opleiding industrieel ingenieur, momenteel huisvader; Els Van Dessel (38), chirurg; zoon Bram (3) en dochtertje Sofie (6 maanden).
WAT? Verbouwing van een voormalige drukkerij/schildersatelier.
WAAR? Assebroek, Brugge.
KOSTPRIJS? Ongeveer 300.000 euro.
PERCEELOPPERVLAK? 305 m².
WOONOPPERVLAK? 140 m². (leefgedeelte), 21 m² (kelder) en 17 m² (mezzanine). Totaal woonvolume: 690 m³.
ARCHITECT? Arnoud Hulpia.
MEER INFO? www.buroarno.be

Mezzanine met uitzicht

De stalen trap loopt naar een nog af te werken mezzanine, die als een zwevend plateau boven de zitruimte hangt en van waaruit je een diagonaal zicht hebt tot in de keuken helemaal vooraan. 'Het was de bedoeling dat daar een bureau zou komen, maar we zijn steeds meer geneigd er een speelkamer van te maken. De slaapkamers zijn tenslotte niet groot en het is leuk dat de kinderen in dezelfde ruimte kunnen spelen, terwijl we toch niet over hun speelgoed hoeven te struikelen.'

De ziel van de schilder

Net buiten Brugge vonden Els en Paul het ruime, alleenstaande pand waarvan ze droomden. Behoorlijk vervallen en anders dan anders, maar met potentieel. Architect Arnoud Hulpia maakte er een originele, ruimtelijke en schilderachtige gezinswoning van.

KARIN EECKHOUT, FOTO'S YVAN DE SAEDELEER

Oase vol herinneringen

Een oase van licht en rust is de zes meter hoge leefruimte. 'De ruimtelijkheid en het witte decor vormen een goed tegengewicht voor het overvolle interieur', vindt de architect. Zelf is hij voorstander van een soberder inrichting, maar Els en Paul zijn gehecht zijn aan hun bonte verzameling van spullen. Ze combineren recuperatiekasten met nieuwe stukken, familiefoto's, kunstwerken van de kinderen en vooral veel souvenirs van hun reizen. Het huis mag gerust herinneren aan hun vorige leven: 'We hebben elkaar leren kennen in de woestijn in Tsjaad, waar we allebei werkten voor Artsen zonder Grenzen.'

Binnenkomen via de tuin

'Typisch voor dit binnengebied zijn de vele tuinmuren. Als architect wilde ik dat absoluut verwerken in het ontwerp', vertelt Arnoud Hulpia. 'Daarom voegden we aan het eerste blok een extra tuinmuur toe, evenwijdig met de andere. Die muur geeft privacy aan het terras: de buren hebben minder inkijk. Net als de bezoekers, want die betreden het huis vanuit de tuin, wat toch ongewoon is.'
'Voor het terras kozen we een nieuwe baksteen die de oude heel dicht benadert. We maakten een lage opening in de muur om wat ruimte en openheid te creëren.' De geprofileerde metalen golfplaten die tegen het tweede blok werden geplaatst, benadrukken het contrast tussen oud en nieuw.

Een huis met een ziel, dat is wat Els en Paul zochten. Op een vastgoedsite zag Els een pand in Assebroek, net buiten het centrum van Brugge. 'Op de foto zag je de wildernis die de voortuin toen was, en het enorme raam. Ik legde de advertentie klaar voor Paul, die pas laat zou thuiskomen. De volgende ochtend las ik wat hij erop had gekribbeld: *De max!' (lacht)*

'In de eerste helft van de vorige eeuw had kunstschilder Jef Van de Fackere hier zijn atelier. Vandaar het raam op het noordwesten, want dat zou het meest natuurlijke licht opleveren. Later was hier een drukkerij, een paraplufabriek en een garage waar oldtimers werden opgeknapt', vertelt Paul. 'Omdat het pand als bedrijfsgebouw stond ingeschreven, moesten we een bestemmingswijziging aanvragen. Normaal gezien zou dan gevraagd worden om de twee wachtgevels aan te sluiten, maar dat was net wat wij niet wilden.'

'Dat we net buiten de historische, door Unesco beschermde kern van Brugge zitten, maakte het onderhandelen met Monumentenzorg makkelijker', vertelt architect Arnoud Hulpia. 'Het gebouw was niet beschermd maar wel waardevol voor de wijk. Dat we het in zijn eigenheid wilden bewaren, werd geappreciëerd.'

Het resultaat mag er dan eenvoudig uitzien, de verbouwing was precisiewerk, benadrukt de architect. 'Binnen in het oude gebouw hebben we een volledig nieuwe draagstructuur gezet, waardoor muren ontstonden van een halve meter dik. Daardoor krijg je een heel goede isolatie en een goede warmteopslagcapaciteit.'

Dakraam op het noorden

Een moeilijk gegeven bij de verbouwing was de mogelijke inkijk van en naar de buren. 'We wilden

>Lees verder blz. 10